

**Tisztelt Elnök Úr,
Főtisztelendő Püspök Úr!**

Tisztelettel köszöntöm minden vendégünket a Klebelsberg Kuno Emlékkonferencián!

„Amit a magyar művészet a formák, színek és hangok nemzetközi nyelvén kiált oda a nagyvilágnak, az nagyon hangos és messzire hallatszik.” A százötven éve született Klebelsberg Kuno szavai nem csupán messzire és nem csupán a jelenben, de a jövőbe is hallatszanak.

A mai alkalommal arra az államférfira emlékezünk, aki fáradhatatlanul dolgozott a magyarság megerősítéséért. Aki szüntelenül arra figyelmeztet bennünket, hogy a kultúra nem magánügy, hanem közösségi ügy, nemzeti erőforrás. Művészet nélkül nincs lelki fejlődés, és lelki fejlődés nélkül nincs erős, élő nemzet. Aki felismerte, hogy a nemzet jövője nem csupán a falakban, hanem a szellemi közösségekben rejlik. Aki megértette, hogy az esztétikai érzék fejlesztése nem csupán művészeket nevel, hanem érzékenyebb, a közösségért felelősséget vállaló embereket. Aki tudta, hogy ahol a művészet él, ott a lélek is erős marad. Aki megingathatatlanul hitte, hogy a művészet nem csupán a kiválasztottak privilégiuma, hanem a közműveltség és az erkölcsi felemelkedés eszköze.

A trianoni megrendülés után, amikor az ország megfogyatkozott, ő a szellem és a lélek erejében talált megújulást. Hitte, hogy Magyarország jövője az iskolákban, a tudományban és a művészetben születik meg. E hit egyik legfényesebb jelképe a szegedi Dóm tér, amely nem pusztán építészeti kompozíció, hanem épületekbe álmódva a nemzeti jövőkép szimbóluma – a magyar szellem és kitartás monumentuma.

Klebelsberg álma volt, hogy itt a Tisza partján egy olyan szakrális tér épüljön, ahol a hit, a tudomány és a művészet találkozik. Egy történet szerint a Dóm építése alatt sokszor járt a toronyban és a girbegurba utcákat és a környék házait nézte, amikor gondolataiban először megjelent előtte a tér és az egyetem képe. S nemcsak elgondolta, hanem Rerrich Béla építész nagyszerű tervei által meg is valósította az elképzeléseit.

A klebelsbergi örökség ma is iránytű a Magyar Művészeti Akadémia számára. Akadémiánk éppen ezért tette magáévá – és illesztette be a 2024-ben elkészített stratégiájába – azt a klebelsbergi hitvallást, amely nemzetünk belső értékeinek egyik első számú fokmérőjét a műveltségben határozza meg. Klebelsberggel együtt valljuk, hogy a magyar művészet nem csupán örökség, hanem küldetés, nemzeti önazonosság, lelki tartás és közösségteremtő erő.

Idén akadémiánk Andrássy úti épületének kerítésén a nagyközönség számára is látható két olyan kiállítást hoztunk létre, amelyek összefoglalták és bemutatták gróf Klebelsberg Kuno életútját és életművének legfontosabb részeit. Ezért támogattuk az évfordulón ezt a mai emlékkonferenciát is annak érdekében, hogy a kutatókkal, történészekkel, egyházi és világi szaktekintélyekkel, művészekkel és művészetkedvelőkkel közösen gondoljuk és hagyományozzuk tovább, tegyük élővé Klebelsberg örökségét.

A mai ünnepi alkalom ennek jegyében legyen egy méltó és tiszteletteljes főhajtás kivételes elődünk páratlan munkássága előtt.

Tisztelt Hölgyeim és Uraim!

Köszönöm, hogy együtt lehetünk és köszönöm megtisztelő figyelmüket. Az Emlékkonferenciát megnyitom.